

skab. Og jeg synes jo sådan set, at den klare præmis, at man ved at vedtage Lissabontraktaten grundlæggende forandrede på forbeholdenes indhold, uden at man af den grund mente, at det skulle til folkeafstemning, kunne være en vigtig ting at få kommunikeret ud.

Derfor vil Enhedslistens holdning sådan set være, at det måske ikke ville være så ufornuftigt at lave et materiale, som var rettet direkte til hele befolkningen, og som både indeholdt nogle konkrete beskrivelser af, hvad der rent faktisk var sket, nogle vurderinger af det, der skete, og også alle de informationer om, hvordan man kan få al den information, som man har lyst til, i alle detaljeringsgrader. Men desværre må man jo bare konstatere, at Dansk Folkeparti gerne vil spare på bevillingerne til oplysning om EU, og hvis man kigger på de andre partier, er der jo ikke nogen offensive bud på, hvordan man allerede nu skulle tage de initiativer, der gjorde, at befolkningen var klar til at stemme om de ændringer af forbeholdene, som nogle jo siger kommer allerede tidligt på efteråret. Det synes jeg sådan set er et langt større problem, end om Dansk Folkeparti ville komme til at bruge lidt ekstra af statens midler til at udsende Lissabontraktaten.

Det ærgerlige i den sammenhæng er jo så, at det rigtig offensive angreb på Dansk Folkeparti jo sådan set ikke bare er at skyde Dansk Folkepartis forslag ned, nej, det vil være at komme med et samlet bud på, hvad vi så skal gøre i stedet for for at sikre, at den danske befolkning faktisk får alle muligheder for at være velinformet om Lissabontraktatens alvorlige konsekvenser.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 17:20

(Ordfører for forslagsstillerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for en udmærket debat, og også tak til den sidste ordfører, som jeg vil sige ud fra en måske lidt stedmoderlig tilgang – sådan hørte jeg det i hvert fald – valgte at støtte forslaget. Det stedmoderlige består selvfølgelig i, at samtidig med at Enhedslisten åbenbart kan støtte forslaget, leverer man straks skyts til, hvordan de, der ikke støtter forslaget, kunne komme med alternativer.

Men alt andet lige synes jeg, at det har været besynderligt at høre på de argumenter, der har været bragt frem for, hvorfor det er, at man ikke

skal husstandsomdele den her traktat. Jeg vil sige, at jeg nærmest bliver foruroilig, når jeg hører udenrigsministeren erklære sig rolig. For når man tænker på, hvor vidtgående den her traktat er, og når man tænker på, hvor mange områder der nu – f.eks. med traktatens artikel 9 på beskæftigelsesområdet, på det socialpolitiske område, på det arbejdsmarkedspolitiske område – vil blive reguleret af EU, når man tænker på hele charteret om de grundlæggende rettigheder, om tiltrædelse af menneskerettighedskonventionen, og når man tænker på de 70 nye områder, hvor der bliver flertalsafgørelser, så er det her en grundlæggende omstrukturering af magten i Europa, hvor magten går entydigt fra medlemslandene, altså fra Danmark, og til EU's organer.

Jeg synes, at når man nu sådan med åben pande og nærmest et væld af hyldestord til traktaten har ratificeret og insisteret på, at det var den retning, man skulle gå, altså at mere og mere magt skulle overføres til EU, så er det også kun naturligt, at man orienterer den befolkning, som altså fremover vil få andre magthavere og andre politikere, den befolkning, som fremover skal reguleres af andre landes politikere, om, at der altså sker noget graverende.

Derfor synes jeg også, at det er at føre det ned på et plat niveau, når Venstres ordfører siger, at vi skal komme med en adresseliste. Jamen adresselisten er de gule sider, så at sige. Adresselisten er en telefonbog, for alle, der er omfattet af den nye traktats jurisdiktion, skal selvfølgelig orienteres om, hvad det er, der sker, altså at der den 1. januar 2009 sker en graverende ændring ikke bare af den måde, som Danmark regeres på, men den måde, som EU reguleres på. Og at det her er en særlig lov og ikke en helt almindelig lov som alle de andre, vi laver, understreges jo af, at dette som et ganske særegent eksempel har forrang frem for grundloven.

Når EU fremover skal tiltræde menneskerettighedskonventionen og skal regulere spørgsmål om ytringsfrihed og forsamlingsfrihed og alle de andre frihedsrettigheder, vil det jo gå forud for grundlovens bestemmelser om det samme. Så er det ikke længere Højesteret, der har det endelige ord om, hvordan ytringsfriheden skal forstås, men EF-Domstolens præjudicielle afgørelser. Og danskerne har altså en klar ret til at vide, hvor det er, disse grundrettigheder fortolkes, og vi har en pligt til at sørge for, at den viden bliver bragt ud.

Endnu mere graverende er det selvfølgelig, at regeringen sådan i det skjulte går og pønser på